

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 91. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139964898736/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Du lover. Vi vover at vinde.
Du suer det. Vi troer det at finde.
Og dertil vi holde os tet.
Hvor skulde &c. &c.

61

Nr. 330. - XXXXVII.

1.

Som Kjøbte og Døbte vi bære
Sønne- det skønneste Navn.
Hvad vilde os spille den sære
Lykke og Smykke og Gavn?
Hvi mukker og pukker den Drage,
Os truer, som Fluere, at jage,
Og sprede Guds Hvede, som Avn?
Som Kjøbte &c. &c.

2.

Vi træde med Glæde paa Skandsen.
Fangen er Slangen hans Vold,
I Møje for Øje os Krandsen
Blinker og vinker saa bold.
Du mindes, den Qvindes Sæd voved'
At knekke og bække dit Hoved.
Og dette vi sette til Skiold.
Vi træde &c. &c.

2, 5-7: Tanken er, at med Tilhold i Herrens løfte og ed vover vi os fremad og stoler på at skulle nå målet. — 2, 5: *vinde*] sejre. — 2, 6: *suer*] svor, Hebr. 6, 13-18, jfr. nr. 337, 1, 3-6; *det*] at vi skal blive frelst; *troer*] i den religiøse betydning om tillidsfuld forvisning.

Nr. 330 — XXXXVII. Original. — 1, 1: *Kjøbte*] 1. Kor. 6, 20; 7, 23. — 1, 2: det skønneste navn, nemlig sønnesønnen, 2. Kor. 6, 18; Gal. 4, 6-7. — 1, 3-4: *hvad vilde os spille den . . . Lykke*] hvad ville kunne forspilte el. berøve os den lykke? — 1, 3: *sære*] særlige, forunderlige. — 1, 5: *mukker*] giver ondts sig, gør indveendinger; *pukker*] hoverer; *den Drage*] djævelen, Joh. Åb. 12, 9. — 1, 7: *Guds Hvede*] Guds barn, Mt. 13, 24 flg. 37 flg.; Lk. 22, 31; *Avn*] avner. — 2, 2: *Slangen hans*] slangeens; *Vold*] vel magt = *vælde* i 3, 6. — 2, 3: i *Møje*] når vi liden møje; *Krandsen*] sejrskransen, kronens, 2. Tim. 4, 8; 1. Pet. 5, 4; Joh. Åb. 2, 10; 3, 11. — 2, 4: *bold*] hurtig, skøn. — 2, 5: *du mindes*] konjunktiv, henvendt til slangen; husk på*, *den Qvindes Sæd*] Evas efterkommer, Kristus, 1. Mos. 3, 15.

3.

Vor Løsen er: Rosen i Torne,
Kronen for Thronen vor Agt,
Fortsette, som rette Eedsorne,
Striden i Tiden med Magt. 62
I Vaaben! om Daaben skal gielde,
Og røver, som Løver, hans Vælde,
Forvarer, forsvarer vor Pagt!
Vort Løsen &c. &c.

Nr. 331. - XXXXVIII.

1.

O Hellig Aand! mit Hierte
Den Stad saa hart attraaer,
Det søde Hiem,
Jerusalem,
Hvor al min Nød og Smerte
Sit Pas og Afskeed faaer.
O Hellig Aand &c. &c.

2.

Men ak! de Fare-Vande.
Hvor kan jeg finde Spor,
Blant blinde Skier,
Mod Strøm og Vær,
Til Fryde-Borg at lande?

3, 1: Løsen] løsen; Rosen i Torne] betegnelse for Jesus, se nr. 10, 1-2. — 3, 2: vor Agt] del, som vi agter at nå. — 3, 3: fortsette] snarest en videreførelse af, hvad der lå i vor Agt, nemlig at fortsætte striden, hvad der jo er betingelse for at vinde kronen; Eedsorne] edsvorne, i ældre tid anvendt om kæmper, der har svoret ikke at svigte hinanden; for øvrigt kan der være tænkt på det ja, der svares ved dåben; det opfattedes som en ed, jfr. nr. 81, 3, 5. — 3, 4: Tiden] modsat evigheden. — 3, 6: hans] djevelens. — 3, 7: forvarer] gem, bevogt; vor Pagt] om dåben, 1. Pet. 3, 21.
Nr. 331 — XXXXVIII, Original. — 1, 2, 4: den Stad ... Jerusalem] det ny Jerusalem, Gal. 4, 26; Hebr. 12, 22; Joh. Åb. 21. — 1, 2: hart] stærkt, inderligt. — 2, 1: Fare-Vand] farvand, formodentlig med ordspil på fare, farlig. — 2, 3: blinde Skier] undersøiske klipper. — 2, 5: I ældre sprog sagde man at lande til, hvor vi ville sigte at lande ved, jfr. nr. 157, 3, 6.